

URZĄD PATENTOWY

E 016 11/32

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 33505

Józef Deja
(Sosnowiec, Polska)

Kl. ~~19 a, 14~~

19 a, 11/32

Sposób otrzymywania płytek fasonowych, dających się przekształcić na opórki przeciwpełzne typu Rambachera do szyn kolejowych

Zgłoszono 16 maja 1947 r.

Udzielono 14 sierpnia 1948 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy sposobu otrzymywania płytek fasonowych, dających się przekształcić na opórki przeciwpełzne do szyn kolejowych. Płytkę taką przedstawia fig. 3 na załączonym rysunku. Fig. 6 wskazuje kształt dotychczas używanych płytek, fig. 7 wskazuje opórkę przeciwpełzną ukształtowaną z płytki fasonowej, otrzymanej w sposób według wynalazku.

Z płaskownika stalowego walcowanego (fig. 1) o przekroju poprzecznym 180 mm × 12 mm i długości 5 — 8 m odcina się kawałki (fig. 2) o długości 300 mm ukośnie pod kątem 82°, z których każdy jest przeznaczony na dwie płytki fasonowe, zamiast dotychczas używanego płaskow-

nika (fig. 4) o przekroju 205 mm × 12 mm ciętego pod kątem prostym. Odciętą płytkę (fig. 2) przecina się w poprzek pod kątem 47° na dwie jednakowe płytki, od których odcina się naroża *b, b*, po czym każda płytka *a* jest gotowa do dalszego przerobu na opórkę przeciwpełzną typu Rambachera.

Dzięki opracowaniu odpowiedniego kształtu płytki *a* oraz przy pewnej zmianie narzędzi do jej sprasowania na opórkę otrzymuje się dużą oszczędność na materiale — przeszło 1 kg na jednej płytce w stosunku do poprzednio przerabianych płytek według fig. 6.

Na poprzednie opórki używano 3,55 kg materiału (wsadu) na jedną sztukę, na o-

pórkę zaś z płytki według wynalazku używa się 2,5 kg materiału (wsadu). Jak więc wynika z powyższego, zaoszczędzono materiału 1 kg na jednej opórce, co stanowi 40% oszczędności. Płytką fasonową, otrzymana w sposób według wynalazku, jest bardzo prostego kształtu, wskutek czego można ją wyciąć zwykłymi nożycami mechanicznymi.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób otrzymywania płytek fasono-

wych, dających się przekształcić na opórki przeciwpełzne typu Rambachera do szyn kolejowych, znamienny tym, że od płaskownika o szerokości 180 mm odcina się kawałek o długości 300 mm ukośnie pod kątem 82° , a następnie rozcina się go w poprzek na dwie równe płytki po linii ukośnej pod kątem 47° i od każdej płytki odcina się ostre naroże.

Józef Deja

